

Cudna-Kowalska, Pola

Na wigilijny wieczór

Przegląd Pruszkowski nr 2, 89

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Pola Cudna – Kowalska

Na wigilijny wieczór

Cichutko, leciutko lecą płatki z nieba...
Grudzień gości już!
Ze złotem jesieni rozstać się nam trzeba,
zima jest tuż – tuż.
Dzień po dniu powoli zbliżają się święta
najpiękniejsze z świąt,
uroku tak pełne nie tylko dla dziecka.
Strójmy każdy ką!
Oczyścimy też serca, dusze, nawet myśl,
by czyste jak łza,
przyjęły opłatek z rąk krewnych i bliskich
ktokolwiek nam da!
Zasiądźmy do stołu, gdy gwiazda zabłyśnie
w Wigilijny Dzień.
Wszystkie żale, zadry zasklepmy przemyślnie
niech odejdą w cień!
Cichutko, leciutko lecą z nieba płatki
śniegu niby puch...
Radujmy się wszyscy – i starsi i dziatki
z nami Jezus-Bóg!

Leży dziecię w żłobku,
przy nim Maria Panna
Józef u Jej boku,
w górze śpiew „Hosanna”
– anielski brzmi chór.

Grudzień 2011